

РЕШЕНИЕ

№ 196

гр. Сливен, 15.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, I СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ж. К. Желязкова - Спирова

при участието на секретаря Албена Г. Василева
като разгледа докладваното от Ж. К. Желязкова - Спирова Гражданско дело
№ 20222230103080 по описа за 2022 година

Производството е образувано по молба на Ж. Д. А. за установяване на факти, относно обявяване смъртта на безследно изчезналия ѝ съпруг, намиращо правното си основание в чл. 542 и сл. от ГПК.

Молителката твърди, че преди 15 г. през месец септември 2007 г. изпратила съпруга си С. Г. А. за три месеца на работа в Л., град Б. в частен хотел за отстраняване на повреда по ел. инсталация. Изтъква, че през първата година се е чула по телефона с него 3 пъти и от тогава няма никакъв контакт с него, нито се е обаждал и не знае къде е, още повече че военните действия в Б. продължават.

Моли съда да постанови решение, с което да обяви смъртта на СС. Г. А., роден на с постоянен адрес: гр. С., кв. „Б.“, бл. ., вх. „.“, ап. .

Съдът се е разпоредил да се постави на информационното табло на Община С. информация относно молбата на молителката Ж. Д. А., ЕГН ***** с искането ѝ за обявяване смъртта на безследно изчезналия ѝ съпруг С. Г. А. ЕГН ..., роден наг., последно живял в гр. С., кв. „Б.“, бл. ., вх. „.“, ап. .

При условията на чл. 131 от ГПК е постъпило становище-отговор от Община Сливен, с което не се противопоставят на молбата.

С допълнителна молба след поставяне на таблото в сградата на Общината, съгласно Протокол от 25.11.2022 г. заявяват, че няма данни някое лице да е подало сведения за местонахождението на лицето нито да са депозирани каквито и да било документи, свързани със същото лице.

В с.з молителката се явява лично и с пълномощник, поддържа молбата и моли за уважаването ѝ.

Заинтересованата страна – Община Сливен не изпраща представител. Изразили са писмено становище, с което не се противопоставят молбата за обявяване на смъртта да бъде уважена.

Заинтересованата страна – Районна прокуратура се представлява от прокурор Желева, която също не се противопоставя да се уважи молбата. Намира същата за допустима и основателна.

От събраните по делото доказателства, съдът прие за установено следното от фактическа страна:

Молителката е съпруга на С. Г. ., който е в неизвестност повече от 10 г. Същият през 2007 г. е отишъл да работи в частен хотел в Либия в град Б. като ел.техник. През първата година се е обаждал три пъти по телефона на съпругата си, след което е преустановил всякакви контакти с жена си, с близките и роднините, така и с родителите си.

По делото са представени копие на Удостоверение за сключен граждански брак № 60/27.02.1996 г., от което е видно че бракът на молителката със С. Г. А. е сключен на г. Представеното е и копие на лична карта № 154529372 на С. Г. А., издадена от РУ на МВР на г., валидна до 30.08.2010 г.

От представеното Удостоверение с рег. № 343000-12786 от 06.10.2022 г. от МВР е видно, че от направена справка в автоматизирани информационни фондове на МВР за задграничните пътувания на С. Г. А., няма данни към 05.10.2022 г. за пътувания на лицето за периода от 01.01.2012 г. до 04.10.2022 г.

По делото са допуснати и разпитани двама свидетели по почин на молителката. Свид. Б. разяснява, че преди 27 г. сестра ѝ е омъжена за С. Г. А.,

като в началото на брака си отишли да работят в Либия, след около година се прибрали в България. Разяснява, че зет ѝ имал приятели посланика и един либиец с име Д., които им идвали на гости в България. При тяхната визита поканили зет ѝ С. за кратко да отиде да работи в Л. Така през 2007 г. С. А. заминал, като първата година се обаждал по телефона, но от тогава нямат никаква вест от него. Правили са многократно опити да осъществят връзка с него, които обаче останали безрезултатни. Дава показания за отличните отношения на сестра си със съпруга ѝ Стоян, както и че не съществува причина зет ѝ умишлено да не се е завърнал при семейството си. Споделя за дългогодишните надежди на сестра ѝ в очакване да се завърне любимия ѝ съпруг.

Сходни са показанията и на свид. Мораитова, която е братовчедка на С. А., която също споделя, че от 2007 г. е отишъл в Либия и от тогава не се е завърнал и няма никакви вест от него. Разяснява, че са правени безуспешни опити да го търсят чрез познати, дори брат му, който е треньор по национална борба на кадетките в гр. София също е правил многократно опити да се свърже с изчезналия си брат, но без успех.

Молителката е дала обяснения, напълно кореспондиращи с показанията на свидетелите. Разяснява, че двамата със съпруга си са работили в Либия, като мъжът ѝ е бил електротехник на голям хотел при техен приятел-либиец с име Д.. След завръщането им в България в началото на 2007 г. Джума и посланика дошли в България да помолят съпруга ѝ отново да се върне в Либия, тъй като има проблем с ел. таблото в хотела. Семейството решили да се отзоват на молбата и съпругът ѝ заминал за Либия. Разяснява, че през първата година съпругът ѝ се е обаждал по телефона, но след това престанал и от тогава нямат никаква вест от него.

Изложените по-горе фактически констатации, съдът направи въз основа на приложените по делото писмени и гласни доказателства. Същите не са оспорени и съдът ги кредитира изцяло.

Въз основа на така приетото за установено от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Производството по чл.549, ал.1 от ГПК е охранително, образувано е активно легитимирано лице, а именно от съпругата на лицето, за което се претендира обявяването на смъртта. Молителката притежава качеството

заинтересовано лице по смисъла на чл.14, ал.1 от ЗЛС във вр. с чл.544, ал.2 от ГПК.

Молбата е допустима, а разгледана по същество се явява основателна и следва да бъде уважена.

Разпоредбата на чл.542 от ГПК урежда възможност в случаите, когато законът предвижда, че известен факт с правно значение трябва да бъде удостоверен с документ, съставен по надлежния ред, какъвто е и актът за гражданско състояние, и такъв документ не е бил съставен и не може да бъде съставен или съставеният е бил унищожен или изгубен, без да има възможност да бъде възстановен, лицето, което черпи права от този факт да може да сезира с молба до районния съд за установяване на факта и когато това е необходимо да разпорежи да се състави съответния документ.

От представените по делото писмени доказателства и от разпита на свидетелите съдът прави извод, че от края на 2007 г. Стоян Андонов е заминал за Либия, като от 01.11.2007 г. е спрял да контактува със съпругата си, с близки и познати, и от тази дата няма никакви вести за него.

В охранителните производства по обявяване на отсъствие или смърт по чл. 549 и сл. ГПК се цели най-общо да се съдейства за защита интересите, застрашени от продължително отсъствие на лице, за което няма никакви сведения. Съгласно нормата на чл. 14 от ЗЛС, след като изтекат пет години от деня, за който се отнася последното известие за отсъстващия, съдът по искане на прокурора или на всеки заинтересован обявява неговата смърт, като последната може да бъде обявена при тези обстоятелства и без преди това да е било обявено отсъствието на лицето (чл. 14, ал. 2 от ЗЛС). Оттук следва, че единственото изискване за обявяване на смърт на едно лице е да е изминал период от пет години, през който да няма никакви известия от или за него. Съгласно нормата на чл.14 от ЗЛС съдът определя деня, а по възможност и часа на предполагаемата смърт, а при липса на противни данни за момент на смъртта се приема денят, за който се отнася последното известие.

В тази връзка съдът приема извода от непротиворечивите гласните доказателства, които са еднопосочни и установяват, че последното известие от и за С. Г. А. е от датаг.

Предвид гореизложено съдът счита, че молбата е основателна и като

такава следва да бъде уважена, а именно да се обяви смъртта на С.Г.А. на дата г. Часът на смъртта не може да бъде установен от събраните доказателства.

Доколкото обявената по съдебен ред смърт поражда същите правни последици като при действителната смърт (чл. 17 от ЗЛС), въз основа на решението следва да бъде издаден акт за смърт от Общината по последния адрес на лицето – гр. С., кв. „Б.“, бл. ., вх. „.“, ап. . , съгласно чл. 551 от ГПК.

Водим от горното и на основание чл. 542 от ГПК, чл. 14 от ЗЛС и чл. чл. 235 от ГПК и чл. 236 от ГПК и чл. 537, ал. 1 от ГПК, съдът

Мотивиран от горните съображения, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА смъртта на С. Г. А., с ЕГН *****, с последен адрес: гр. С., кв. „Б.“, бл. ., вх. „.“, ап. . , като определя ден на смъртта – г. и място на смъртта Л.

Препис от решението след влизането му в сила да се изпрати на Община Сливен за съставяне на акт за смърт и вписването му в съответните регистри по гражданско състояние.

Решението е окончателно, не подлежи на обжалване.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____